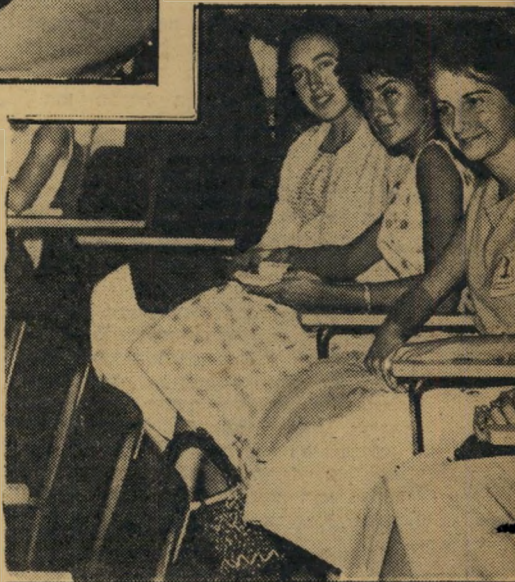
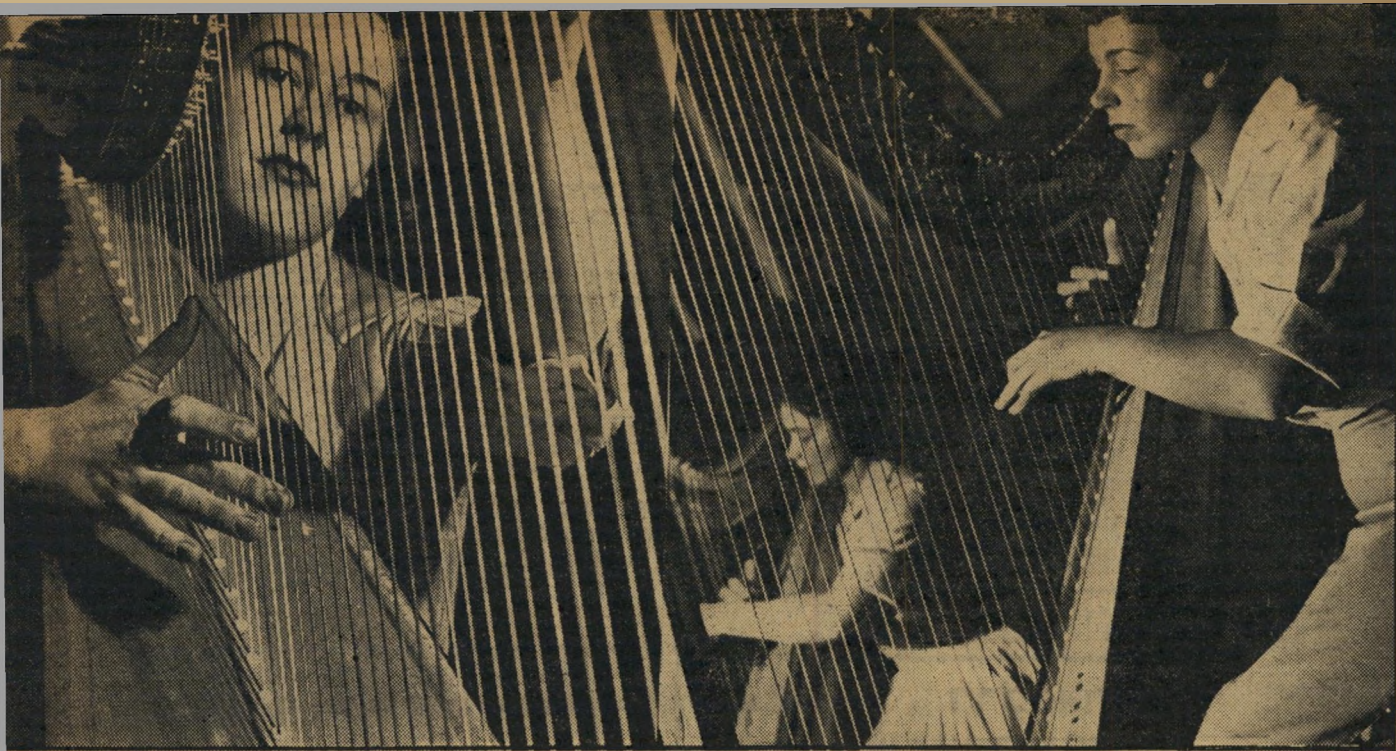

ס

לגבי המשתתפים: הם היו צריכים לגיל בין 17 ל-35, בעלי תעודה של למוסיקה או אישור על הופעה ב-8 שמונה, שלא שלחו תעודות, עשרה התחרו ברבע האחרון ולא

האחיות טראמל והגברת ליפטון

שלושתן אמריקאיות, המשתתפות בתחרות הבינלאומית לנבלאים, נראות למעלה. בתמונה מימין מאזינות המשתתפות לחברותיהן. מימין לשמאל: אן מרי ולין טראמל מאמריקה, אורסולה הנגי משווייץ, מרי בופנדו וברטיל הגו מצרפת.

מסלבי, יצרן נבלים איטלקי חשוב, שרצה כי נבלו יהיה מיוצג בתחרות. חברתה של אנה, בת איטליה אף היא, התמוטטה בשעה שעלתה למבחן על הבמה, הפסיקה את נגינתה. גם בהודמנות שניה שניתנה לה להופעה בפני השופטים, לקחה בהתמוטטות עצבים.

הרגועה בצחת הנבלאיות - צחת של נערות עדינות נפש בעלות הופעה רכה ונימוסים מאופקים - היתה אן גריסית (23) האנגליה. כל פעם שכינה אותה "האנג'ליה", היתה אן מתמרדת: "איני אנגליה, אני וולשית". כי מלבד הגאווה הלאומית היתה לאן גם גאווה מקצועית. בחלס נחשב הנבל ככלי הנגינה הלאומי. יש שם קרוב ל-20 אלף נבלאים, מספר עצום ביחס לארץ סליה (40), לבליה (10) או לישראל (3). כבת מנהל בית-ספר, החלה אן לפרוש על נבליה קטן, אותו קיבלה בגיל 11 כמתנה לחן המולה. כיום היא הנבלאית הראשונה בתזמורת קובנטס גארדן הלונדונית.

לא רק התוצאות המרובות הופכות את הנבל לכלי יחיד-סגולה. זהו כלי קשה ומסור'ך. מלבד השליטה במיתריו, באמצעות אצבעות הידיים, על המנגן להפעיל בשעת הנגינה שבע דחשות ברגליו, המקצרות או מאריכות את המיתרים הקבועים על גבי תיבת-ההדה, ומשנות את סולם הצלילים. בשעת הנגינה נשען הכלי הכבד על כתפו של המנגן, ועליו גם להניעו בגופו קדימה ואחורה בהתאם לדרישות המנגינה.

★ ★ ★

אופנים להארכת רגליים

אנה הלנה זניבוני (20), יפהפיה איטלקית בעלת עיניים גדולות, היתה לדת-פלא בנגינה בנבל. כבת למשפחת יצרני יין, החלה אנה לפרוש במיתרי הנבל בהיותה בת שש. במשך שנים לא הגיעה כלל לדחשות, היתה מבלה את זמנה הפנוי ברכיבה מאומצת על גבי אופניים בתקוה להאריך את רגליה. בהיותה בת 16 והנבלאית הצעירה ביותר באיטליה, זכתה אנה במקום הראשון בתחרות שנערכה בפלרמו, צורפה לתזמורת תיאטרון סן-קרלו בניאפולי.

היא מצטיינת ביד שמאלית חזקה, תכונה נדירה בין הנבלאים, ואלוברנו פינצטי, מגדולי המלחינים של איטליה כיום, חיבר לאחרונה יצירה מיוחדת לנבל עבורה, בה מושם הדגש על עבודת היד השמאלית. לרגל השתתפותה בתחרות קיבלה נבל מיוחד

הופיעו. שלושה נוספים באו, אך נרתעו מלהשתתף בשמעם את שמות מתחריהם. כולם באו על חשבונם. לגבי המשתתפים מאירופה לא היתה זו הוצאה גדולה במיוחד. לגבי האמריקאים (מצפון ומדרום) שהביאו עמם את כלי-הנגינה הגדולים ומלחה או שניים, הסתכמה ההשתתפות בהוצאות של אלפי לירות. אך נראה שלגבי הנבלאים אין שום חשיבות לגודל ההוצאות. כי הנבל, שהיה אולי כלי-הנגינה הנפוץ והפשוט ביותר בעולם העתיק, הוא אחד הכלים הי מסובכים והיקרים ביותר כיום.

מחירו של נבל חדש נע בסביבות ארבעת אלפים דולר. בארצות בהן אין חינוך מוסיקלי חנינ, כפי שהוא קיים בצרפת, בהולנד ובאיטליה, עולה שיעור-נגינה אחד סכום הי מתחיל ב-20 דולר, לפי חשיבות המורה. ללין אליסון טרנר (18), הצעירה שבמתי חרות, לא היה לימוד הנגינה כרוך בהוצאות כה גדולות. ילידת שיקאגו, בת לאב מוסיקאי שהיה נגר בתזמורת שיקאגו ומנגן כיום בתזמורת הנבי.סי. פרטה לין על פסנתר מגיל צעיר. באותם הימים ערך אביה סבוב הופעות בלחית נבלאית. יום אחד שמע כי הנבלאית רוכשת נבל חדש ועומדת למכור את שלה. הוא מיהר לרכוש את הכלי הישן עבור בתו, שהייתה בת 12.

סיפרה לין מדוע העדיפה נבל: "הפסנתר הוא כלי רגיל. צריך להיות בעל כשרונות יוצאים מגדר הרגיל כדי להתבלט בנגינה על פסנתר. הנבל הוא כלי מיוחד במינו, שלא הרבה מנגנים עליו."

אליזבט פונטיין בינוש, היא המבוגרת במשתתפות (33). נשואה למהנדס-תחבורה סאריסאי, אליזבט היא כיום אם לשני ילדים, הסוליסטית לנבל של רדיו פאריס. היא מכהנת כמורה-מכינה לנבל עבור הפרופסורים של הקונסרבטוריון בפאריס. גם איבט קולר'ניון, והובת-השיער וחירת-הפנים, היא מורה לנגינה בנבל לצעירים. באקדמיה הממלכתית למוסיקה בסקרבק, בלגיה, היא מאמנת כיום 16 תלמידים, מגיל 6 עד 16. בנגינה על נבל, על השבון הממשלה, אף לא אחד מתלמידיה אינו יכול להרשות לעצמו לרכוש לעצמו נבל משלו, וכולם באים לתרגל על נבלה היא. עכשיו נהנים תלמידיה מחופש, כיוון שלקחה את הנבל עמה לתחרות בישראל.

רק ארבע מהמשתתפות, נוסף לעדנה בוכמן המייצגת את ישראל, הן יהודיות. אחת מהן היא סוניה דבורה כהן מניו יורק, שעל הארגו המחומש הגדול המשמש כבית-קיבול לנבלה מודבקות תחיות של קוי תעופה ערבים ובתי-מלון בכגודל ובלבנון. סוניה, בתו של רופא-שיניים מאילינוי המנגנת כנבלאית שניה בתזמורת הפילהרמונית של ניו-יורק, ערכה לפני שנתיים סבוב-הופעות עם התזמורת במרחב ובמזרח הרחוק. מכל המסע התרשמה רק מהופעה אחת בפאקיסטאן, שם לא היה די מקום לכל התזמורת על הבמה והנבל הורד לצד הבמה על הרצפה. רק בליל ההופעה גילתה היא שהנבל שלה שקוע בעשרים סנטימטר בוך.

אלה הם אחדים מתוך 30 המשתתפים, מהם ארבעה גברים בלבד, המתחרים על הפרסים והתוארים שיוענקו בתחרות. אולם לא רק הפרסים והכרת השופטים רמי-התואר הם הקובעים. במעונות הסטודנטים שבקרית האוניברסיטה, שם משוכנים המשתתפים, גיי'ם צילי הנבל החל משעה מוקדמת בבוך קר עד מאוחר בלילה. נרגשים ונלהבים, עובדים המתחרים ומתכוונים עד שמונה שעות ביום לקראת המבחן. גילתה אחת המשתתפות: "בשבועות של התכנה לתחרות התקדמתי יותר מאשר בשלוש שנות נגינה."

המתח הגדול של שעת המבחן, שהביא להתמוטטותן של כמה מהמשתתפות. בתמונה נראית אמה של אחת המשתתפות כשהיא מחבקת שתיים מהמשתתפות האמריקאיות, דיאנה קוטינס וטוואן מקוונאלד.

גל במת האודיטוריום על שם וייז בקרית האוניברסיטה בירושלים, ומקושטת בדגלי הארצות שנגיניהן משתתפים בתחרות, הופיעה כל וסופטים. צוות-השופטים כלל בתוכו את גדולי מנגני הנבל בעולם.